

# ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑ: *Ένας* ΔΡΟΜΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΑΥΤΟΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ

ΜΙCHAEL A. ΣIVERTSEV, ΔΙΔΑΚΤΟΡΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ  
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΝΕΩΝ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ  
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ  
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΡΩΣΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ



ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑ:

*Ένας* ΔΡΟΜΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ  
ΑΥΤΟΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ



ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑ:  
ΕΝΑΣ ΔΡΟΜΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ  
ΑΥΤΟΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ

# ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

|                                                                                                                                                                                                      |    |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Πρόλογος                                                                                                                                                                                             | 1  |
| I. Η Σαηεντολογία ως Θεολογικό Σύστημα                                                                                                                                                               | 5  |
| I.I. Ο Χαρismaticός Ηγέτης                                                                                                                                                                           | 5  |
| I.II. Σαηεντολογία: Το Θρησκευτικό Δόγμα και η Ιερή Γνώση                                                                                                                                            | 7  |
| II. Το Πρόβλημα της Διατήρησης της Ιερής Γνώσης                                                                                                                                                      | 9  |
| II.I. Η Εσωτεριστική Γνώση και η Τεχνολογία της Σαηεντολογίας                                                                                                                                        | 9  |
| II.II. Διαδικασίες για τη Μύηση στη Γνώση ως Τεχνολογία για την Επίτευξη των Υψηλότερων Επιπέδων Συνείδησης. Επίπεδα Αυτοπροσδιορισμού: Από τον Κλήαρ μέχρι το Υψηλότερο Επίπεδο Πνευματικής Ύπαρξης | 11 |
| II.III. «Η Γέφυρα προς την Πλήρη Ελευθερία» ως Κέντρο και Βάση του Θεολογικού Συστήματος της Σαηεντολογίας                                                                                           | 12 |
| III. Η Δομή του Πνευματικού Μηνύματος της Σαηεντολογίας                                                                                                                                              | 13 |
| III.I. Η Πτώση του Ανθρώπου, η Επίγνωση της Πτώσης (η Καταστροφή), η Αυτο-μεταμόρφωση: Το Προσωπικό Ταξίδι ενός Ήρωα                                                                                 | 14 |
| III.II. Εξομολόγηση, Κατανόηση του Εαυτού, Σωτηρία: Το Μονοπάτι της Θρησκευτικής Υπηρεσίας                                                                                                           | 15 |
| IV. Η Κατανόηση του Απόλυτου: Οι Δομές της Νέας Ύπαρξης, η Ύπαρξη Υψηλότερου Επιπέδου                                                                                                                | 16 |
| IV.I. Προσωπική ή Απρόσωπη Ύπαρξη                                                                                                                                                                    | 16 |
| IV.II. Συνέχεια ή Ασυνέχεια της Συμπεριφοράς Ανάμεσα στο Φυσικό Σύμπαν (ΜΕΣΤ) και στο Πνευματικό Ον                                                                                                  | 16 |
| IV.III. Το Πρόβλημα της Αποκάλυψης στη Σαηεντολογία                                                                                                                                                  | 17 |
| IV.IV. Προφορική και Μη-Προφορική Κατανόηση του Απόλυτου                                                                                                                                             | 17 |



# ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το θρησκευτικό μήνυμα και η θρησκευτική πρακτική της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας παρουσιάζονται και διδάσκονται στην ανθρωπότητα σε μια εποχή που τα πνευματικά μηνύματα είναι εξαιρετικά δύσκολο να γίνουν αντιληπτά. Υπάρχουν πολλοί σοβαροί λόγοι για τους οποίους η υποκειμενική πραγματικότητα του ατόμου μπορεί να μπλοκαριστεί από οποιοδήποτε πνευματικό μήνυμα.

Εμείς θα αναφέρουμε μόνο μερικούς:

1. η μαζική εκκοσμίκευση της συνείδησης του κοινού,
2. τα παραδοσιακά θρησκευτικά συστήματα, δόγματα και πρακτικές δεν εμπνέουν την πλειονότητα των ανθρώπων τού σήμερα,
3. τα σχίσματα των παραδοσιακών εκκλησιών καλλιεργούν μια αίσθηση δυσπιστίας και απογοήτευσης στους συνήθεις πιστούς και τους κάνουν να στρέφονται σε πηγές που έχουν δομή διαφορετική από την παραδοσιακή,
4. η απώλεια της συναισθηματικής εμπειρίας της πνευματικής βάσης του ατόμου και η ψευδής συνταύτιση του εαυτού με παροδικές αξίες, δηλαδή η απώλεια της πνευματικής ταυτότητας, είναι η απώλεια της ικανότητας να βλέπει κανείς τον εαυτό του μέσα σε ένα πνευματικό πλαίσιο που είναι ευρύτερο από την παρούσα ζωή.

Η κατάσταση επιδεινώνεται λόγω των πολυάριθμων κοινωνικών, πολιτικών, οικολογικών και πολιτιστικών κρίσεων, οι πηγές των οποίων ξεχνιούνται από το άτομο μαζί με την πνευματική του φύση. Το άτομο έχει χάσει τη γνώση ότι είναι ένα πνευματικό ον, πράγμα το οποίο καταλήγει σε εξωτερικές καταστροφές και σοκ, δηλαδή το άτομο έχει χάσει την πνευματική ταυτότητά του και ταυτίζει τον εαυτό του με ψευδείς αξίες. Καθώς αυτή η ψευδής ταύτιση έχει τραβήξει μακριά, η εκ νέου ανακάλυψη της αληθινής του ταυτότητας και η επίγνωση ότι είναι ένα πνευματικό ον απαιτούν να διανύσει ένα μακρύ μονοπάτι: αυτό που οδηγεί στην αναβίωση του πνευματικού αυτοπροσδιορισμού. Το μονοπάτι για την επιστροφή στον πνευματικό αυτοπροσδιορισμό δεν περνά πάντοτε διά μέσου ενός παραδοσιακού θρησκευτικού συστήματος. Το αντίθετο, πολλοί αναζητούν ένα μονοπάτι έξω από τα παραδοσιακά θρησκευτικά συστήματα και σίγουρα έχουν το δικαίωμα να ακολουθήσουν το μονοπάτι της πνευματικής αναγέννησης και αναβίωσης που είναι έξω από τα παραδοσιακά θρησκευτικά συστήματα, αν οι παραδόσεις αποδείξουν ότι δεν μπορούν να δώσουν μια επαρκή απάντηση στις σύγχρονες προκλήσεις.

Η Σαηεντολογία με τη θρησκευτική της πρακτική και με τα θρησκευτικά της μηνύματα δίνει την απάντηση, καθώς και ένα μονοπάτι προς την πνευματική αναγέννηση. Η Εκκλησία της Σαηεντολογίας απευθύνεται στο άτομο του οποίου η στάση σχηματίστηκε από μια μη θρησκευτική εποχή, και χρησιμοποιεί έθιμα και τάσεις δημιουργημένες από αυτή τη συγκεκριμένη εποχή με τον σαφή σκοπό να αναζωπυρώσει την πνευματική συνείδηση του ατόμου. Η Εκκλησία της Σαηεντολογίας λαμβάνει υπόψη την ποικιλομορφία της σύγχρονης κοινωνίας που έχει σχέση με τη θρησκεία και την εξομολόγηση. Επομένως, το πνευματικό μήνυμα της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας απευθύνεται σε όλες τις θρησκευτικές ομάδες και επιτρέπει σ' αυτούς που ακολουθούν τις άλλες θρησκείες να ασκούν τη Σαηεντολογία και σ' εκείνους που ανήκουν στην Εκκλησία της Σαηεντολογίας να ανήκουν σε άλλες θρησκείες.

Η αποστολή της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας έχει ιδιαίτερη σημασία για τις χώρες που πριν είχαν ολοκληρωτικό καθεστώς. Όλα τα παραπάνω εμπόδια προς την πνευματική αναγέννηση στον σύγχρονο κόσμο πολλαπλασιάζονται σε ένα μέρος όπου πριν υπήρχε ολοκληρωτικό καθεστώς. Σ' αυτά θα πρέπει να προσθέσετε ένα εξαιρετικά σημαντικό έργο, άγνωστο σε χώρες με προηγμένους δημοκρατικούς θεσμούς, δηλαδή την εκ νέου ίδρυση κοινωνικών θεσμών που καταστράφηκαν ολοσχερώς κατά την περίοδο των ολοκληρωτικών καθεστώτων. Αυτό που εννοούμε εδώ είναι η δημιουργία κοινωνικών θεσμών και τοπικής αυτοδιαχείρισης και η αναγκαιότητα εκπαίδευσης του πληθυσμού ώστε να αποκτήσει δεξιότητες για την οικοδόμηση της κοινωνίας. Και εδώ είναι που η πείρα της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας στην οικοδόμηση μιας κοινωνίας και οι τεχνολογίες πνευματικής εκπαίδευσης που διαθέτει μπορούν να παίξουν σημαντικό ρόλο στη δημιουργία ενός νέου πνευματικού θεμελίου, και ήδη το κάνουν, σε μέρη όπου δεν υπάρχουν ολοκληρωτικές κυβερνήσεις.



Η κατάσταση επιδεινώνεται λόγω εθνικών και πολιτικών συγκρούσεων οι οποίες συνεχώς απειλούν να εξελιχθούν σε διεθνείς και διαθρησκευτικές κρίσεις σε ένα μέρος όπου πριν υπήρχε ολοκληρωτικό καθεστώς. Επομένως, η πείρα από το πετυχημένο διαθρησκευτικό έργο, την οποία έχει αποκτήσει η Εκκλησία της Σαηεντολογίας, είναι επίσης ένα επείγον θέμα για νέα κράτη, νέες χώρες και νέα εδάφη.

Η Σαηεντολογία απευθύνεται στο άτομο που είναι έτοιμο να ψάξει για την αληθινή πνευματική του φύση με τη δική του δύναμη. Η Σαηεντολογία δίνει σαφείς υποσχέσεις και τις βάσεις για την πραγματοποίηση αυτών των υποσχέσεων. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό για τους ανθρώπους που αναγκάστηκαν να εμπιστευτούν μόνο τον εαυτό τους και τη δική τους δύναμη και οι οποίοι ψάχνουν ταυτόχρονα μια πνευματική βάση και δικαιολόγηση της προσωπικής τους κυριαρχίας και ανεξαρτησίας σε πνευματικό επίπεδο. Υπάρχουν πολλοί τέτοιοι άνθρωποι σε όλα τα κοινωνικά και επαγγελματικά στρώματα της σύγχρονης Ρωσίας. Οπότε, ποιοι είναι άραγε οι λόγοι εγγενούς, θρησκευτικο/πνευματικής φύσης, οι οποίοι κάνουν την εικόνα της Σαηεντολογίας ελκυστική για άτομα που σκέφτονται ανεξάρτητα, που είναι δραστήρια και δύσπιστα στη μετά ολοκληρωτισμόν εποχή; Για τον σκοπό αυτό είναι απαραίτητο να κατανοήσουμε κάποια από τα βασικά στοιχεία της Σαηεντολογίας ως δόγμα και ως εκκλησιαστικός οργανισμός, καθώς και την αξία της για τους ανθρώπους που δε βρήκαν απαντήσεις στις παραδοσιακές εκκλησίες.

Είναι ιδιαίτερα απαραίτητο να απαντήσουμε σε αυτές τις ερωτήσεις: Τι είναι η Σαηεντολογία ως θεολογικό σύστημα; Πώς καταπιάνεται με το πρόβλημα διατήρησης της ιερής γνώσης; Ποια είναι η δομή του πνευματικού μηνύματος της Σαηεντολογίας; Ποια είναι η δομή της νέας ύπαρξης στη Σαηεντολογία και πώς κατανοεί το Απόλυτο;

Στις προκαταρκτικές απαντήσεις σ' αυτά τα ερωτήματα θα προσπαθήσουμε να διευκρινίσουμε τον λόγο για τη γρήγορη επιτυχία της Σαηεντολογίας στη Ρωσία και συνολικά στις χώρες όπου πριν είχαν ολοκληρωτικό καθεστώς.



# ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑ: *Ένας* ΔΡΟΜΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΑΥΤΟΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ

MICHAEL A. SIVERTSEN, ΔΙΔΑΚΤΟΡΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ  
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΝΕΩΝ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ  
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ  
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΡΩΣΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

## Ι. Η Σαηεντολογία ως Θεολογικό Σύστημα

Παρόλο που δεν πιστεύουν όλα τα μέλη της Σαηεντολογίας (πράγμα που γίνεται φανερό από τις συζητήσεις και τις πολλές συνεντεύξεις) ότι υπάρχει ένα ειδικό θεολογικό σύστημα, υπάρχουν τουλάχιστον δύο θεμελιώδη επίσημα χαρακτηριστικά τα οποία δείχνουν ότι υπάρχει ένα θεολογικό σύστημα. Πρώτον, ο ρόλος του χαρισματικού ηγέτη στην εγκαθίδρυση της εκκλησίας και, δεύτερον, η ύπαρξη ενός ανεπτυγμένου θρησκευτικού δόγματος και ιερής γνώσης που έχει ένα συστατικό που απευθύνεται στους μνημένους και ένα συστατικό που απευθύνεται σε όλον τον κόσμο.

### Ι.Ι. Ο ΧΑΡΙΣΜΑΤΙΚΟΣ ΗΓΕΤΗΣ

Το έργο του ιδρυτή της, του Λ. Ρον Χάμπαρντ, είναι η βάση για το δόγμα και την οργάνωση της Σαηεντολογίας. Το έργο του Χάμπαρντ είναι τα αξιόπιστα κείμενα στα οποία πάντοτε καταφεύγει κανείς και τα οποία συνεχώς αποτελούν αντικείμενο μελέτης. Με εσωτερική αυτοβουλία της εκκλησίας, τα κείμενα του Λ. Ρον Χάμπαρντ έχουν τον ρόλο των γραφών: είναι τα ιερά κείμενα. Έτσι, ο χαρισματικός ηγέτης είναι ο συγγραφέας αυτών των κειμένων. Ο δεύτερος λόγος που ο Χάμπαρντ θεωρείται χαρισματικός ηγέτης είναι η πίστη των μελών της εκκλησίας ότι ο Χάμπαρντ ήταν το πρώτο άτομο που βρήκε και διέσχισε το μονοπάτι προς την αληθινή πνευματική ταυτότητα. Το μόνο που απομένει να γίνει από αυτούς που είναι κοντά ή μακριά είναι να ακολουθήσουν το μονοπάτι του Λ. Ρον Χάμπαρντ και να ξαναζήσουν τις εμπειρίες του, τις οποίες όλοι μπορούν να προσεγγίσουν.

Είναι σημαντικό να τονίσουμε μια βασική διαφορά ανάμεσα στον χαρισματικό ιδρυτή του κινήματος και στους οπαδούς του. Για τον Λ. Ρον Χάμπαρντ, το μονοπάτι άνοιξε ως

αποτέλεσμα του δικού του χαρίσματος. Για τους οπαδούς, απαιτείται μελέτη σε βάθος με την καθοδήγηση των γραφών.

Ο σκοπός των γραφών είναι να φτάσει κανείς σε μια πνευματική ταυτότητα και να αλλάξει τη συνείδηση του εαυτού του. Θα πρέπει να τονιστεί ότι η διαδικασία για την επίτευξη νέων επιπέδων συνείδησης του εαυτού έχει γραφτεί και ρυθμιστεί λεπτομερώς από τον Λ. Ρον Χάμπαρντ. Βλέπουμε ότι είναι σημαντικό να τονίσουμε ότι η λεπτομερής ρύθμιση και έγκριση των διαδικασιών είναι ένας σημαντικός τρόπος αποτροπής κάθε σχίσματος. Η πόρτα για κάθε πιθανότητα νέων ερμηνειών των έγκυρων κειμένων είναι κλειστή με έναν εξαιρετικά απλό αλλά αποτελεσματικό τρόπο. Εννοείται ότι η πλήρης αλήθεια βρέθηκε με τις προσωπικές εμπειρίες του Χάμπαρντ. Και αυτές οι προσωπικές εμπειρίες συνδέονται με την τεχνολογία της επίτευξης μιας αληθινής πνευματικής ταυτότητας. Σε αντίθεση με το βίωμα του Λ. Ρον Χάμπαρντ που συνέβη μία φορά και είναι μοναδικό (και το οποίο αποτελεί πρότυπο), το βίωμα των άλλων, από άποψη περιεχομένου, είναι η τεχνολογία για την αλλαγή του επιπέδου αυτοπροσδιορισμού του ατόμου. Το περιεχόμενο των εμπειριών του Λ. Ρον Χάμπαρντ (από την άποψη της τεχνολογίας) είναι στην ουσία καθολικής και επαναλαμβανόμενης φύσης. Ο σκοπός της αποστολής της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας είναι να παραχωρεί σε κάθε άτομο, το οποίο έχει νιώσει μια εσωτερική ανάγκη επίτευξης μιας πνευματικής ταυτότητας, μια ευκαιρία να ακολουθήσει το μονοπάτι που άνοιξε ο Λ. Ρον Χάμπαρντ.

Ποια είναι τα κύρια χαρακτηριστικά του χαρισματικού ηγέτη του κινήματος της Σαηεντολογίας που αποτελούν τη βάση πάνω στην οποία θα τον θεωρήσουμε θρησκευτικό ηγέτη;

Πρώτον, ο ιδρυτής του κινήματος έχει ανακαλύψει την πνευματική ουσία, την πνευματική γνώση που αφορά κάθε άτομο.

Δεύτερον, με τη βοήθεια αυτής της γνώσης, ο ιδρυτής έχει αναπτύξει έναν δρόμο για την προσωπική σωτηρία.

Τρίτον, η γνώση που δόθηκε στον ηγέτη ήταν πλήρης και είναι αδύνατον να υπάρξουν οποιεσδήποτε προσθήκες: τυχόν προσθήκες μόνο παραμορφώνουν τη γνώση και τη μετατρέπουν σε επιβλαβή γνώση. Από αυτό πηγάζει η ανάγκη για ειδική εποπτεία για να βεβαιωθεί κανείς ότι ακολουθούνται οι οδηγίες του ιδρυτή.

Τέταρτον, η επαφή με τις προσωπικές εμπειρίες και την προσωπικότητα του ιδρυτή, πράγματα που είναι παρόντα σε κείμενα και σε κινηματογραφήσεις, μεταμορφώνουν τον εσωτερικό κόσμο του οπαδού, μεταμορφώνουν την ταυτότητα του οπαδού και έχουν ως αποτέλεσμα μια σταθερή συνειδητοποίηση του εαυτού ως πνευματικής και αθάνατης πηγής.

Πέμπτον, ο ιδρυτής του κινήματος δεν μπορεί να αντικατασταθεί από οποιοδήποτε άλλο άτομο. Γι' αυτόν τον λόγο ακόμη και ένα πολύ υψηλό πνευματικό επίτευγμα ενός μέλους της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την εκ μέρους του μέλους απαίτηση να αποκτήσει θέση ιδρυτή ώστε να δημιουργήσει μια νέα εκδοχή του δόγματος, γιατί κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι αναλαμβάνει την εξουσία και την ισχύ του ιδρυτή.

Έκτον, με βάση το πνευματικό μήνυμα που έγραψε ο ιδρυτής, έχει εγκαθιδρυθεί ένα θρησκευτικό τάγμα στο οποίο η θέση του μέλους της ιεραρχίας εξαρτάται αποκλειστικά από τα πνευματικά του επιτεύγματα και από το πόσο σταθερά ασκεί την πνευματική πρακτική σ' αυτό το τάγμα.

Έβδομον, η υπηρεσία της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας είναι χτισμένη πάνω σε κείμενα του ιδρυτή και σε μαρτυρίες από εκείνα τα μέλη των οποίων οι ζωές έχουν βοηθηθεί από την εκκλησία και τα έργα του ιδρυτή.

Έτσι, ο ιδρυτής του κινήματος, ο χαρισματικός ηγέτης, έρχεται ως σωτήρας σ' αυτούς που τον ακολουθούν· ο χαρισματικός ηγέτης προσφέρει πλήρη ατομική και πνευματική συνειδητοποίηση. Με άλλα λόγια, ο ηγέτης, ο ιδρυτής της Σαηεντολογίας είναι ο ιδρυτής του θρησκευτικού δόγματος και του θρησκευτικού κινήματος.

### I.II. ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑ: ΤΟ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΔΟΓΜΑ ΚΑΙ Η ΙΕΡΗ ΓΝΩΣΗ

Αρκετά θεμελιώδη Σαηεντολογικά θέματα μάς οδηγούν να θεωρήσουμε ότι το δόγμα της Σαηεντολογίας είναι θρησκευτικό. Πρώτα απ' όλα, η πνευματική και η αιώνια ουσία είναι η έννοια με την οποία ένα άτομο πρέπει να ταυτίσει τον εαυτό του.

Το επόμενο θέμα είναι η ιστορία ή ένα μεμονωμένο περιστατικό (μια καταστροφή) που έκανε τον άνθρωπο να ξεχάσει την αληθινή του φύση, δηλαδή το θέμα της δουλείας του αληθινού αιώνιου εαυτού του είτε από τη φύση είτε από σκόπιμες δυνάμεις του κακού, πράγμα που είναι κάτι κλασικό για ένα θρησκευτικό δόγμα.

Η ύλη, η ενέργεια, ο χώρος και ο χρόνος δημιουργούνται από τον ισχυρό και αιώνιο εαυτό που έχει χάσει την επίγνωση της παντοδυναμίας του και βρίσκεται υπό τον έλεγχο των ίδιων των δημιουργημάτων του.

Κάποιες μαρτυρίες υπονοούν ότι η λήθη του εαυτού είναι το αποτέλεσμα της δραστηριότητας και της δημιουργικότητας του αιώνιου εαυτού. Άλλες μαρτυρίες (πιο ασαφείς) την περιγράφουν ως αποτέλεσμα προσωπικής μοχθηρίας που προκάλεσε καταστροφή σε ένα μεγάλο τμήμα του κατοικημένου σύμπαντος.

Σε κάθε περίπτωση, είτε πρόκειται για την απουσία του κακού είτε για την παρουσία ενός κακού δημιουργού, βλέπουμε το κλασικό θέμα της θρησκευτικής οντολογίας, όταν αναφερόμαστε στο θέμα της πτώσης και της λήθης της προγενέστερης πνευματικής δύναμης, καθώς και της λήθης της ίδιας της καταστροφής.

Η γνώση σχετικά με το άπειρο παρελθόν κάποιου, σχετικά με τα περιστατικά που συνέβησαν στο άτομο κατά τη διάρκεια των πολλών προγενεστέρων υπάρξεών του, δεν είναι απλώς γνώση. Είναι ιερή γνώση που κάνει το άτομο να κατανοήσει ξανά την πραγματική του θέση στο σύμπαν και του επιτρέπει, κατά τη διαδικασία κατά την οποία επιχειρεί, να κατανοήσει τις προγενέστερες καταστροφές που υπέστη –μέχρι την κύρια, συμπαντικής σημασίας καταστροφή– για να ξαναζωντανέψει την αληθινή γνώση για τον εαυτό. Έτσι, η γνώση που αποκτήθηκε από το άτομο στη Σαηντολογία, μέσα από μακράς διάρκειας μελέτη και επίγνωση της δικής του ιστορίας, είναι απελευθερωτική γνώση που φέρνει τη σωτηρία.

Η ιερή γνώση αλλάζει και μεταμορφώνει το άτομο που λαμβάνει τη γνώση. Η επίτευξη της πραγματικής ταυτότητας έρχεται μετά από την καταστροφή των *εγγράμμων*, που είναι τα εμπόδια με τη μορφή ψευδούς γνώσης του εαυτού του, δηλαδή με τη μορφή ψευδούς ταυτότητας. Η καταστροφή των εσωτερικών εμποδίων που έχουν μπει στον δρόμο προς την κατανόηση του δικού του αληθινού αιώνιου εαυτού, επιτυγχάνεται με τη βοήθεια ενός *ώντιτορ*, κάποιου που ακούει, (από το λατινικό *audire*, ακούω), ο οποίος είναι ταυτόχρονα λειτουργός και φύλακας του μονοπατιού προς την ιερή γνώση. Η τεχνική των ερωτήσεων και απαντήσεων στο *ώντιτινγκ* θυμίζει τις διαδικασίες απόκτησης της ιερής γνώσης, πράγμα που είναι χαρακτηριστικό των παραδόσεων που θεωρούν ότι το μόνο που μπορεί να γίνει για έναν μαθητή (ή ερευνητή της αλήθειας) είναι να μπορεί να φτάσει μέχρι το κατώφλι της αληθινής επίγνωσης. Η ίδια η επίγνωση και κατανόηση της αληθινής φύσης των πραγμάτων είναι κάτι που ο αναζητητής πρέπει να βρει μόνος του. (Παρόμοιες τεχνικές για την κατανόηση του αληθινού εαυτού μπορεί να συναντήσει κανείς στις «πνευματικές ασκήσεις» του Ιγνάτιου

Λογιόλα, σε πνευματικά σχολεία της Ανατολής, στον Ζεν Βουδισμό –με τα κόαν– και στις χασιδικές ιστορίες.)

Οι παραλληλισμοί που δείχτηκαν παραπάνω, χωρίς να μειώνουν τη μοναδικότητα της πνευματικής συνεισφοράς της Σαηεντολογίας στον παγκόσμιο θησαυρό των πνευματικών εμπειριών, μας βοηθούν να είμαστε βέβαιοι, πρώτα απ' όλα, για το θρησκευτικό υπόβαθρο της Σαηεντολογίας και, δεύτερον, για το πνευματικό δυναμικό της Σαηεντολογίας, όχι μόνο ως θρησκευτικό κίνημα, αλλά ως θρησκευτικό τάγμα. Το τελευταίο είναι ιδιαίτερα σημαντικό, γιατί η εμφάνιση των ταγμάτων είναι εφικτή ως αποτέλεσμα της επίλυσης είτε οργανωτικών θεμάτων είτε ζητημάτων θρησκευτικού και εκπαιδευτικού χαρακτήρα. Το θρησκευτικό τάγμα ως τρόπος επίλυσης καθαρά οργανωτικών προβλημάτων –όπως δείχνει η ιστορία των θρησκευτικών κινήματων– έχει μικρή διάρκεια ζωής, ενώ τα τάγματα που σχηματίζονται γύρω από μια καλά ανεπτυγμένη τεχνολογία πνευματικής εκπαίδευσης αποδεικνύεται ότι αντέχουν στον χρόνο. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως παράδειγμα το τάγμα των Ιησουιτών, το οποίο έφτιαξε ο ιδρυτής του, ο Ιγνάτιος Λογιόλα, γύρω από την «πρακτική εφαρμογή των πνευματικών ασκήσεων». Η ικανότητα του τάγματος να λύσει πολυάριθμα πρακτικά προβλήματα είναι η συνέπεια της πνευματικής, θρησκευτικής πρακτικής. Η βάση της σταθερότητας του τάγματος των Ιησουιτών είναι η πιστή προσήλωση στην τεχνολογία των «πνευματικών ασκήσεων». Παρομοίως, ο πυρήνας του τάγματος της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας έχει σταθερότητα, λόγω της ιδιαίτερης πνευματικής τεχνολογίας εύρεσης του αληθινού εαυτού, που είναι το κέντρο του θρησκευτικού δόγματος και της ιερής γνώσης. Επομένως, το πρόβλημα της διατήρησης της ιερής γνώσης είναι ένα σημαντικό στοιχείο της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας.

## *II. Το Πρόβλημα της Διατήρησης της Ιερής Γνώσης*

### **III.I. Η ΕΣΩΤΕΡΙΣΤΙΚΗ ΓΝΩΣΗ ΚΑΙ Η ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑΣ**

Στα θρησκευτικά συστήματα η εσωτεριστική γνώση είναι δυνατόν να έχει δύο μορφές. Η πρώτη μορφή προϋποθέτει ειδικές μεθόδους και σενάρια απόκρυψης, την κρυπτογράφηση. Υποτίθεται ότι η αποκάλυψη της κρυμμένης γνώσης, η προσέγγισή της από όλους όσοι επιθυμούν κάτι τέτοιο, μεταμορφώνει την κρυμμένη γνώση σε κοσμική, γνώση που χάνει την ιερή της δύναμη και τη δύναμη να αλλάζει ριζικά τους ανθρώπους.

Η δεύτερη μορφή της εσωτεριστικής γνώσης υιοθετεί την αρχή της διαφάνειας και της ελεύθερης διάθεσης. Ωστόσο, η μοναδική δομή της γνώσης είναι τέτοια που, αν ο μαθητής δεν έχει μάθει καλά τα προηγούμενα στάδια, δεν μπορεί να καταλάβει το επόμενο επίπεδο.

Με άλλα λόγια, η εσωτεριστική γνώση προκύπτει από μια κατάσταση κατά την οποία είναι απαραίτητο πρώτα να περάσει κανείς όλα τα επίπεδα μιας λεπτομερούς αλυσίδας προσωπικών επιτευγμάτων. Κάθε βήμα περιέχει σε μικρογραφία εκδοχές όλων των άλλων. Έτσι, η εσωτεριστική γνώση καθίσταται εσωτεριστική όχι από κάποια επιθυμία κρυπτογράφησης και απόκρυψης της γνώσης, αλλά από το απλό γεγονός ότι κάποιος που διαθέτει το υψηλότερο επίπεδο γνώσης δεν μπορεί, ακόμη κι αν το επιθυμεί, να μεταβιβάσει αυτή τη γνώση σε ένα άτομο που δεν έχει ακόμη περάσει όλα τα απαραίτητα στάδια των εσωτερικών μεταμορφώσεων και των αλλαγών της συνείδησης. Το μόνο πράγμα που μπορεί να κάνει αυτός που κατέχει την υψηλότερη γνώση είναι να βάλει τον μαθητή να περάσει διά μέσου όλων των προαπαιτούμενων σταδίων.

Η εσωτεριστική γνώση της Σαηεντολογίας ανήκει στη δεύτερη κατηγορία. Όταν βλέπουμε τη σημείωση «εμπιστευτικό» σε κάποια στάδια της Σαηεντολογικής γνώσης, σημαίνει ότι αυτό αφορά τη γνώση που μπορεί μόνο να μεταδοθεί σε ένα άτομο που έχει περάσει όλα τα προηγούμενα επίπεδα.

Στην ουσία, η Σαηεντολογία είναι ένα ανοιχτό θρησκευτικό σύστημα. Κάθε άτομο που έχει αισθανθεί την εσωτερική ανάγκη να αποδεχτεί το μονοπάτι και το πνευματικό μήνυμα της Σαηεντολογίας μπορεί να βασίζεται στο ότι θα γίνει αντικείμενο προσοχής και υποστήριξης. Και το έργο με τους αναζητητές της αλήθειας θα διενεργείται ως η απάντηση στις δικές του έρευνες για την πνευματική του ταυτότητα. Παρ' όλα αυτά, είναι απαραίτητο να θυμάται κανείς ότι στο κέντρο της πνευματικότητας της Σαηεντολογίας βρίσκεται, πρώτα και κύρια, η προσωπική εμπειρία του ατόμου η σχετική με τη συνειδητοποίηση μιας πνευματικής ταυτότητας, ενός νέου πνευματικού άπειρου εαυτού. Επομένως, η «ιστορία», η «αφήγηση» γι' αυτή την εμπειρία είναι δυνατή μόνο σε πολύ μικρό βαθμό, όχι γιατί κρύβουν οι πνευματικοί εκπαιδευτές αυτή την εμπειρία, αλλά γιατί η ουσία αυτής της εμπειρίας είναι τέτοια που δεν μπορεί να εκφραστεί ή να μεταβιβαστεί. Σίγουρα στη Σαηεντολογία υπάρχει ένα είδος «μαρτυρίας» σχετικά με την προσωπική πορεία του ατόμου και τη μεταμόρφωση την οποία βιώνει όταν φτάνει, για παράδειγμα, σ' ένα υψηλότερο επίπεδο επίγνωσης του αιώνιου εαυτού του. Παρ' όλα αυτά, πρόκειται ακριβώς γι' αυτό που λέει ότι είναι: μια «μαρτυρία» (ένα πολύ σημαντικό και απαραίτητο είδος), και όχι η ιερή γνώση. Όταν διαβάζετε και ακούτε αυτές τις μαρτυρίες, αντιλαμβάνεστε με ιδιαίτερη σαφήνεια ότι ο μάρτυρας προσπαθεί πραγματικά πολύ σκληρά να περιγράψει την εμπειρία του, να μοιραστεί τη γνώση του, αλλά δεν είναι σε θέση να το κάνει.

Εξού και η απαίτηση για σχολαστική διατήρηση και επακριβή αναπαραγωγή της τεχνολογίας της Σαηεντολογίας και η συνεχής απαίτηση να μην πηγαίνει κανείς στο επόμενο στάδιο



μάθησης έως ότου μάθει καλά το προηγούμενο υλικό μέχρι και την τελευταία του λεπτομέρεια. Γι' αυτό, δίνεται μεγάλη προσοχή στη διαδικασία της αποσαφήνισης του νοήματος των λέξεων. Αυτό το επίπεδο της προσοχής στις διαδικασίες της αποσαφήνισης της έννοιας των λέξεων συνδέει επίσης τη Σαηεντολογία με τις μεγάλες θρησκευτικές παραδόσεις και επιτρέπει στη Σαηεντολογική γνώση να θεωρείται ιερή γνώση.

Μπορεί να θεωρηθεί ότι η διαδικασία της αποσαφήνισης του νοήματος των λέξεων και η απόκτηση της ιερής γνώσης είναι μέρος του πρωταρχικού στόχου της Σαηεντολογίας: να ξεκαθαρίσει, να κάνει αποδεκτή και κατανοητή την αληθινή πνευματική φύση του απείρου εαυτού.

## II.II. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΥΗΣΗ ΣΤΗ ΓΝΩΣΗ ΩΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΕΥΞΗ ΤΩΝ ΥΨΗΛΟΤΕΡΩΝ ΕΠΙΠΕΔΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ. ΕΠΙΠΕΔΑ ΑΥΤΟΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ: ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΛΗΡΟ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΥΨΗΛΟΤΕΡΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ

Η απαίτηση για συνεχή καθαρότητα της συνειδητοποίησης των πραγμάτων και του εαυτού (το να απαλλάσσεται κανείς από την καθημερινή ρουτίνα που μοιάζει με όνειρο), και για συνεχή ορθολογισμό, ο οποίος είναι οργανωμένος με τέτοιο τρόπο ώστε χωρίς την ολοκλήρωση και την απόκτηση μιας ξεκάθαρης κατανόησης των χαμηλότερων επιπέδων να μην μπορεί κανείς να πάει στα υψηλότερα στάδια επίγνωσης του αληθινού εαυτού, έχει ως αποτέλεσμα, πρώτον, την ιεραρχική δομή της γνώσης και, δεύτερον, την ύπαρξη διαδικασιών μύησης στη γνώση. Στην κουλτούρα της θρησκευτικής εκπαίδευσης όπου αναμένεται από τον μαθητή κάποια αλλαγή της συνειδητοποίησης των πραγμάτων και του εαυτού, αλλά όπου η μετάδοση αυτής της νέας συνειδητοποίησης του εαυτού είναι αδύνατη, η διαδικασία της μύησης καθίσταται απολύτως απαραίτητη στην κουλτούρα της θρησκευτικής εκπαίδευσης. Από αυτό πηγάζει και ένα άλλο σημαντικό χαρακτηριστικό της Σαηεντολογίας ως ιερής κουλτούρας: τα κείμενα του Χάμπαρντ – οι Σαηεντολογικές γραφές της εκκλησίας – είναι το μέσο για τη μεταμόρφωση της συνειδητοποίησης του μαθητή για τα πράγματα και για τον εαυτό του. Είναι αυτή η συγκεκριμένη πλευρά που χαρακτηρίζει την αξιωματική υφή των κειμένων του Χάμπαρντ. Πρόκειται για τυπικά σύντομα κείμενα, τα οποία προορίζονται για πολύ στοχασμό, κατά τη διάρκεια του οποίου συμβαίνει μια αλλαγή στην κατανόηση του μαθητή η οποία αφορά τον εσώτερο εαυτό του – δηλαδή, μέσα από επαναλαμβανόμενες προσπάθειες φτάνει να κατανοήσει τις γραφές (τα κείμενα του Λ. Ρον Χάμπαρντ) ώστε να αποκτήσει βαθύτερη κατανόηση του εαυτού, του αληθινού του εαυτού. Η Σαηεντολογία προσφέρει την ευκαιρία για εφαρμογή του διαλογισμού κατά ομάδες, κατά δυνάδες και ατομικά (σόλο). Αυτού του είδους η πρακτική επίσης συσχετίζει τη Σαηεντολογία με άλλες θρησκείες και, πιο συγκεκριμένα, με δομές που τις χαρακτηρίζει η τάξη, όπου η εμπειρία του διαλογισμού πάνω σε ιερά κείμενα δεν είναι μια εμπειρία του να λαμβάνει κανείς νέες

πληροφορίες, αλλά μια εμπειρία αλλαγής του εαυτού (όσον αφορά τον ενορίτη) ή μια εμπειρία εξαγνισμού του εαυτού του (όσον αφορά τον εκπαιδευτή), η οποία θα πρέπει να αποκαταστήσει την καθαρότητα της συνειδητοποίησης των πραγμάτων και του εαυτού μετά από σκληρή δουλειά.

Έτσι, όταν λέμε ότι η γνώση και η συνειδητοποίηση του εαυτού δεν μπορούν να μεταδοθούν, μιλάμε για την ανάγκη μιας διαδικασίας που βοηθά τον μαθητή να φτάσει σ' αυτή τη γνώση (της ανακάλυψης του εαυτού). Αυτό σημαίνει ότι είναι αναγκαίο ένα επίσημο σύστημα μετάβασης από το ένα επίπεδο ιερής γνώσης σε ένα άλλο.

Με τη βοήθεια του δασκάλου (ή μεμονωμένα σε κάποια στάδια), ο μαθητής περνά όλα τα στάδια από τον *πρη-Κλήαρ* (ένα άτομο που, μέσω του πρόσεσινγκ της Σαηεντολογίας ή της πνευματικής συμβούλευσης, ανακαλύπτει περισσότερα για τον εαυτό του και τη ζωή) μέχρι το υψηλότερο επίπεδο, τον *Λειτουργικό Θήταν*.

Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω χαρακτηριστικά της εσωτεριστικής γνώσης που ενυπάρχουν στη Σαηεντολογία (συγκεκριμένα, την ιεραρχία, την αυστηρότητα και την αδυναμία παράλειψης ενός σταδίου), η Σαηεντολογία έχει αναπτύξει ένα μάλλον εντυπωσιακό σύστημα ενός πνευματικού μονοπατιού, το οποίο αποτελεί επίσης δείκτη ενός σταθερού και πολλά υποσχόμενου πνευματικού πολιτισμού.

### II.III. «Η ΓΕΦΥΡΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΛΗΡΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» ΩΣ ΚΕΝΤΡΟ ΚΑΙ ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑΣ

Ένα θρησκευτικό κίνημα, ακόμη κι όταν φτάνει στο στάδιο της οργανωμένης εκκλησίας, δε διαθέτει πάντοτε ένα εκτεταμένο σύστημα θρησκευτικού δόγματος. Η ύπαρξη ενός συστήματος δόγματος είναι ένας δείκτης για την ωριμότητα ενός θρησκευτικού κινήματος και, κατά συνέπεια, λαμβάνει μορφή μέσα σε ένα αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα. Παρ' όλα αυτά, η Σαηεντολογία, όπως είχε ήδη παρατηρηθεί στην ιστορία των θρησκευτικών κινήματων, πολύ γρήγορα διατύπωσε ένα πιστεύω και δημιούργησε ένα σύστημα πνευματικής εκπαίδευσης. Ο λόγος γι' αυτό το γρήγορο επίτευγμα πνευματικής και οργανωτικής ωριμότητας έγκειται στο καλά ανεπτυγμένο, τυποποιημένο και λεπτομερές σύστημα των επιπέδων της πνευματικής μεταμόρφωσης και πνευματικής ταυτότητας. Αυτό το σύστημα μπορεί να συγκριθεί αμυδρά με συστήματα πνευματικής διαφώτισης και αποκάθαρσης, που ήταν το κεντρικό θέμα πολλών ταγμάτων τα οποία εξάγνισαν και έσωσαν ορισμένες παραδοσιακές εκκλησίες.

Τα θεολογικά συστήματα μπορούν να χωριστούν σε δύο είδη: το *καταφατικό* και το *αποφατικό*.

Το καταφατικό σύστημα είναι ένα σύστημα που θεωρεί ότι υπάρχει η δυνατότητα (ή η ικανότητα) να εκφραστούν με λόγια οι υψηλότερες θρησκευτικές εμπειρίες. Το αποφαιτικό σύστημα θεωρεί ότι για την υψηλότερη γνώση και τις υψηλότερες αξίες δεν υπάρχουν λόγια για να τις περιγράψουν. Επομένως, το καταφατικό σύστημα δημιουργεί λεπτομερείς και εκτεταμένες περιγραφές ενός θεϊκού όντος και μιας θεϊκής δομής του ορατού και του αόρατου κόσμου. Το αποφαιτικό σύστημα δεν παρέχει καμία περιγραφή του Υπέρτατου Όντος, γιατί είναι αυτό αδύνατον από την άποψη αυτού του συστήματος. Ωστόσο, η αποφαιτική θεολογία μάς δίνει ένα σύστημα που ανεβάζει το άτομο στην υψηλότερη γνώση, η οποία επιτυγχάνεται με την εκπλήρωση των τυπικών οδηγιών από τον δάσκαλο.

Σίγουρα, η Σαηεντολογία περιλαμβάνει και τα δύο είδη των θεολογικών συστημάτων, αλλά κυριαρχεί η αποφαιτική θεολογία. Επομένως, η Σαηεντολογία χαρακτηρίζεται όχι τόσο από την περιγραφή των νέων καταστάσεων του εαυτού όσο από την περιγραφή της στρατηγικής που ακολουθείται για την επίτευξη υψηλότερων καταστάσεων.

Η Γέφυρα προς την Πλήρη Ελευθερία είναι ένας συμβολισμός του μονοπατιού για την πνευματική μεταμόρφωση. Αυτό το μονοπάτι υπάρχει στις περισσότερες θρησκευτικές κουλτούρες και στα περισσότερα θεολογικά συστήματα. Παρ' όλα αυτά, πρόκειται κυρίως για τάγματα που έβαλαν στο κέντρο του θεολογικού συστήματος το μονοπάτι της πνευματικής αποκάθαρσης που θεωρείται ως τυπική σειρά καταστάσεων συνειδητοποίησης του εαυτού οι οποίες οργανώθηκαν ιεραρχικά.

Για την ακρίβεια, αυτό το ιεραρχικό σύστημα, η Γέφυρα προς την Πλήρη Ελευθερία, είναι το μήνυμα με το οποίο η Εκκλησία της Σαηεντολογίας απευθύνεται στον κόσμο και στους οπαδούς της.

Μέσα σ' αυτό το μήνυμα υπάρχουν θεμελιώδη θέματα που αποτελούν τη δομή της Γέφυρας. Όλες οι κύριες θεολογικές έννοιες (σχετικά με το Απόλυτο, με την κατάσταση του ανθρώπου, με την έννοια της σωτηρίας), η αποστολή του κλήρου και η οργανωτική δομή της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας προκύπτουν από τη δομή της Γέφυρας, η οποία θεωρείται ότι είναι ένα μονοπάτι της προσωπικής μεταμόρφωσης και προσωπικής κατανόησης του ρόλου του ατόμου μέσα στο σύμπαν.

### *III. Η Δομή του Πνευματικού Μηνύματος της Σαηεντολογίας*

Η δομή του πνευματικού μηνύματος προκύπτει από ένα σύμπλεγμα θεμάτων. Το μήνυμα απευθύνεται προσωπικά σε κάθε άτομο, και σε κάθε τυπικά χαρακτηρισμένο στάδιο του

μονοπατιού –της Γέφυρας– τα θέματα του μηνύματος βρίσκουν ένα νέο βάθος και μια νέα πληρότητα.

Η πρακτική των μελών των θρησκευτικών ταγμάτων θεωρεί ως δεδομένο τον εντατικό στοχασμό πάνω σε μεμονωμένα θέματα που έχουν ειδικό μήνυμα. Κάποια χριστιανικά τάγματα ασκούν εντατικό διαλογισμό πάνω σε βασικά γεγονότα από τη ζωή του Ιησού Χριστού. Ο σκοπός του διαλογισμού πάνω σε δύο ξεχωριστά θέματα και επεισόδια από τα πάθη του Χριστού είναι εσωτερική μεταμόρφωση και κάθαρση του ατόμου που διαλογίζεται και θέτει τον εαυτό του στα χέρια του Χριστού. Μια ανάλογη προσωπική πρακτική υπάρχει σε κάποια τάγματα των Σούφι. Μπορώ να σας δώσω παραδείγματα από πολλές θρησκευτικές κουλτούρες. Μια συνήθης προϋπόθεση, που καθιστά εφικτή την ύπαρξη ενός μονοπατιού που οδηγεί στην εσωτερική αποκάθαρση και μεταμόρφωση, είναι η ειδική θεματική δομή του πνευματικού μηνύματος.

Θα ξεχωρίσουμε δύο θέματα που είναι χαρακτηριστικά του πνευματικού μηνύματος της Σαηεντολογίας.

### III.I. Η ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, Η ΕΠΙΓΝΩΣΗ ΤΗΣ ΠΤΩΣΗΣ (Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ), Η ΑΥΤΟ-ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ: ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ ΕΝΟΣ ΗΡΩΑ

Η πτώση του ανθρώπου θεωρείται ως παγκόσμια καταστροφή που έκανε το άτομο να ξεχάσει τον αληθινά ισχυρό και άπειρο εαυτό. Ο απείρως γερός και δυνατός εαυτός που είχε δημιουργήσει τον χώρο και τον χρόνο κατέληξε να εξαρτάται από τις δικές του δημιουργίες. Το κεντρικό θέμα, το οποίο διαφέρει πολύ στο πνευματικό μήνυμα της Σαηεντολογίας, είναι: «Ο δημιουργός που έχει υποδουλωθεί από τις δικές του δημιουργίες και έχει χάσει την ελευθερία του». Η επίγνωση αυτής της απώλειας είναι ταυτόχρονα το πρώτο βήμα για την απελευθέρωση. Από εδώ προκύπτει η αναγκαιότητα της επίγνωσης όλων των καταστροφών τις οποίες έχουν βιώσει οι άνθρωποι κατά τη διάρκεια εκατομμυρίων ετών ύπαρξής τους. Η προϋπόθεση να κατανοήσουν ότι υπήρξαν επί εκατομμύρια χρόνια είναι ένα τυπικό χαρακτηριστικό.

Το δεύτερο χαρακτηριστικό του θέματος της πτώσης-επίγνωσης-απελευθέρωσης είναι η ηρωική εικόνα στο μήνυμα της Σαηεντολογίας. Ηρωικό θέμα σημαίνει ότι η έρευνα για τον νέο ισχυρό και αιώνιο εαυτό είναι πρώτα απ' όλα αποτέλεσμα των προσωπικών προσπαθειών του ατόμου που ακολουθεί το μονοπάτι – που διασχίζει τη Γέφυρα. Αρχικά και κατά βάση, ο άνθρωπος είναι βασικά καλός – αυτή είναι μια από τις βασικές αρχές του πιστεύω της Σαηεντολογίας. Θα πρέπει να τονιστεί για χάρη της σύγκρισης ότι αυτή η ξεκάθαρη θέση είναι τελείως αντίθετη με το χριστιανικό μήνυμα, το οποίο επιμένει ότι η καταστροφή και

οι αμαρτίες είναι στη φύση του ανθρώπου από την αρχή και ότι δεν υπάρχει η δυνατότητα διόρθωσης με ανθρώπινες προσπάθειες. (Ας θυμηθούμε το επίσημο θρησκευτικό δόγμα: Όσο αδύνατον είναι να αλλάξει τις κηλίδες της η λεοπάρδαλη κι όσο αδύνατον είναι να ισιώσει ένα στραβό δέντρο, τόσο αδύνατον είναι να απαλλαγεί κανείς από το προπατορικό αμάρτημα και τη διεστραμμένη του φύση με οποιεσδήποτε ανθρώπινες προσπάθειες.) Το να θεωρεί κανείς τον άνθρωπο ήρωα, η πίστη ότι ο άνθρωπος είναι καλός αρχικά και ότι μπορεί με τη βοήθεια των δικών του προσπαθειών και με την ανθρώπινη βοήθεια από δασκάλους και την ειδική πρακτική να επανέλθει στην αρχική του κατάσταση ισχύος, αυτό στον Χριστιανισμό πάντοτε το θεωρούσαν παγανισμό. Χωρίς να εισερχόμαστε σε μια λεπτομερή συζήτηση για τις διαφορές ανάμεσα στο μήνυμα του Χριστιανισμού και της Σαηεντολογίας, θα πρέπει, ωστόσο, να δοθεί προσοχή σ' αυτή τη συγκεκριμένη απόκλιση ως μια από τις πηγές δυσκολίας της διάδοσης του μηνύματος της Σαηεντολογίας σε πολιτισμούς όπου ήδη επικρατεί ο Χριστιανισμός.

Όσον αφορά όμως την παρούσα ανάλυση, η σύγκριση είναι σημαντική προκειμένου να τονιστούν τα ακόλουθα: η πτώση, η επίγνωση της πτώσης και η απελευθέρωση θεωρούνται ως προσωπικό ταξίδι του ήρωα που διασχίζει τη Γέφυρα προς την πλήρη προσωπική απελευθέρωση. Η μακροχρόνια πρακτική που οδηγεί στην επίγνωση της μεγάλης διάρκειας της προσωπικής ύπαρξης (και της ανάκλησης του εαυτού) επί εκατομμύρια χρόνια και το προσωπικό μονοπάτι (ταξίδι) του ήρωα είναι αντίθετα με το προσωπικό ταξίδι και τη συνειδητοποίηση του εαυτού, πράγματα που δίνονται στο μήνυμα του Χριστιανισμού. Τα θέματα του μηνύματος της Σαηεντολογίας συνειδητοποιούνται κατά τη διάρκεια της θρησκευτικής υπηρεσίας η οποία επίσης έχει μια θεματική δομή.

### III.II. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ, ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ, ΣΩΤΗΡΙΑ:

#### ΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Για τη Σαηεντολογία, όπως και για κάθε ισχυρή θρησκευτική κουλτούρα και για κάθε θρησκευτικό τάγμα, το κήρυγμα είναι ένα σημαντικό στοιχείο της θρησκευτικής υπηρεσίας. Παρ' όλα αυτά, δε βρίσκουμε στη Σαηεντολογία τον προσηλυτισμό που είναι χαρακτηριστικό πολλών παραδοσιακών θρησκειών. Αντίθετα, η Σαηεντολογία είναι μια από τις λίγες θρησκείες που επιτρέπει στους οπαδούς της να ακολουθούν μια άλλη θρησκεία. Η Σαηεντολογία, όμως, είναι μια ολοκληρωμένη θρησκεία και τα μέλη της ασκούν τη Σαηεντολογία, αποκλείοντας κάθε άλλη θρησκεία. Κάποια άτομα διατηρούν την ιδιότητα μέλους μιας άλλης θρησκείας, κυρίως για οικογενειακούς, κοινωνικούς ή πολιτιστικούς λόγους. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η εξομολόγηση –η μαρτυρία των προσωπικών εμπειριών– είναι χαρακτηριστικό μιας υπηρεσίας της Σαηεντολογίας, όταν αυτή απευθύνεται στον εξωτερικό κόσμο, σε συνδυασμό με τη συνεχή έμφαση στις ορθολογικές πλευρές της προσωπικής εμπειρίας.

Η ορθολογικότητα της ομολογίας προϋποθέτει μια τεχνική κατανόησης του εαυτού που έχει αναπτυχθεί με λεπτομέρεια και, το πιο σημαντικό, εφαρμόζεται: κατανόηση του εαυτού ως άτομο που έχει προσωπική εμπειρία του πεπρωμένου του ως κάτι που συνεχίζεται για εκατομμύρια χρόνια και κατανόηση του εαυτού ως ενός αιώνιου και παντοδύναμου εαυτού.

Η εξομολόγηση και η κατανόηση του εαυτού επιφέρουν τη σωτηρία. Η σωτηρία είναι κατανοητή ως μια σταθερή επίγνωση της αληθινής φύσης του ατόμου και η απομάκρυνση όλων των εσωτερικών πνευματικών εμποδίων (των εγγράμμων) που μπλοκάρουν τη σωστή επίγνωση του παντοδύναμου και αιώνιου εαυτού, π.χ., σωτηρία είναι να έχει επίγνωση κανείς και να ανακαλύπτει την πνευματική του ταυτότητα.

Η δομή του πνευματικού μηνύματος οποιασδήποτε θρησκευτικής κουλτούρας διορθώνει την κατανόηση μόνο στο πλαίσιο της κατανόησης του Απόλυτου. Αυτό μας φέρνει στο θέμα της αναζωπύρωσης της έννοιας του Απόλυτου, το οποίο είναι χαρακτηριστικό της Σαηεντολογίας.

#### *IV. Η Κατανόηση του Απόλυτου: Οι Δομές της Νέας Ύπαρξης, η Ύπαρξη Υψηλοτέρου Επιπέδου*

Η κατανόηση του Απόλυτου είναι στο κέντρο πολλών θεολογικών συστημάτων. Για να συζητήσουμε αυτό το θέμα, δεν πρέπει να βασιστούμε μόνο στον γραπτό λόγο, αλλά και στις προφορικές μαρτυρίες.

Εξετάζοντας μερικά από τα χαρακτηριστικά της έννοιας που προσδίδει στο Απόλυτο η Σαηεντολογία, τα συγκρίνουμε με τις σταθερές αντιλήψεις για το Απόλυτο οι οποίες διαμορφώνονται σε άλλα θεολογικά συστήματα.

##### **IV.I. ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ Ή ΑΠΡΟΣΩΠΗ ΎΠΑΡΞΗ**

Η υψηλοτέρου επιπέδου ύπαρξη, ή το Απόλυτο, είναι απρόσωπη στη φύση, είναι μια κατάσταση της ύπαρξης και του προσωπικού πνευματικού όντος και αυτών των δημιουργιών που προκύπτουν ως αποτέλεσμα του δημιουργικού παιχνιδιού που παίζεται με τον παντοδύναμο και αιώνιο εαυτό.

##### **IV.II. ΣΥΝΕΧΕΙΑ Ή ΑΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΣΥΜΠΑΝ (ΜΕΣΤ) ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΟΝ**

Παρόλο που αυτό το πρόβλημα δεν τίθεται στη γενική του μορφή και ως τέτοιο δεν παρουσιάζει ενδιαφέρον για την πνευματική πρακτική, θα πρέπει να αναγνωρίσουμε με μεγάλη πιθανότητα

ότι οι σχέσεις μεταξύ του δημιουργού και του δημιουργημένου κόσμου (που αποτελείται από Ύλη, Ενέργεια, Χώρο και Χρόνο, που σχηματίζει το ακρωνύμιο ΜΕΣΤ, ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΓΓΛΙΚΕΣ ΛΕΞΕΙΣ MATTER, ENERGY, SPACE ΚΑΙ TIME) διακόπτονται, δηλαδή μεταξύ τους δεν υπάρχει μια συνεχής βαθμιαία μετάβαση. Όσο για το Απόλυτο (στον βαθμό που αυτό το αφηρημένο, από την πρακτική οπτική γωνία, θέμα παρουσιάζει ενδιαφέρον) θεωρείται ως ενυπάρχουσα ουσία, η οποία μπορεί να επιτευχθεί από το Πνευματικό Ον και είναι το αποτέλεσμα που περιμένει κάθε άτομο το οποίο κάνει την προσωπική του πορεία πάνω στη Γέφυρα προς την Πλήρη Ελευθερία.

#### IV.III. ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ ΣΤΗ ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑ

Στη Σαηεντολογία, η αποκάλυψη δίνεται μια φορά και πλήρως από την προσωπικότητα, τη ζωή και τα κείμενα του Λ. Ρον Χάμπαρντ. Επομένως, το καθήκον των μελών της εκκλησίας είναι να μελετήσουν και να εφαρμόσουν το μήνυμα του Λ. Ρον Χάμπαρντ. Εδώ είναι η βάση για τις συνεχείς παραπομπές σε δηλώσεις και κείμενα του Λ. Ρον Χάμπαρντ. Η λειτουργία και ο ρόλος των κειμένων του Λ. Ρον Χάμπαρντ κατά το κήρυγμα, την υπηρεσία και την καθημερινή πρακτική των λειτουργών και όσων συμμετέχουν στην εκκλησία έχουν τον ρόλο της Αποκάλυψης.

#### IV.IV. ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΜΗ-ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΥΤΟΥ

Για τη Σαηεντολογία, η μη-προφορική κατανόηση του Απόλυτου είναι χαρακτηριστική για την αποφατική θεολογία. Η αποφατική κατανόηση του Απόλυτου συνδέεται με τον επίσημο πρακτικό χαρακτήρα της πνευματικής παράδοσης της Σαηεντολογίας που μάλλον παραθέτει πώς να το φτάσει κανείς παρά το περιγράφει. Το ταξίδι προς υψηλότερες καταστάσεις της συνείδησης, το οποίο έχει αυστηρή μορφή, συναντάται μόνο στην αποφατική θεολογία. Χαρακτηριστικό για την αποφατική θεολογία είναι η υπόθεση ότι υπάρχει βασική αδυναμία περιγραφής με λόγια των υψηλότερων καταστάσεων συνείδησης. Επιπλέον, υποτίθεται ότι τα λόγια το μόνο που κάνουν είναι να αλλοιώσουν την εμπειρία του Απόλυτου. Η Σαηεντολογία είναι ένα κλασικό παράδειγμα ενός αποφατικού θρησκευτικού συστήματος.

MICHAEL A. SIVERTSEV, ΔΙΔΑΚΤΟΡΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

*Μόσχα*

*Ιούλιος 1995*





## *Michael A. Sivertsev*

**ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ:** Διδακτορικό στα Οικονομικά (1973). Οικονομολόγος, ειδικός στην Τυπολογία των Στατιστικών Απασχόλησης, Ινστιτούτο Διεθνούς Εργατικού Κινήματος, Ακαδημία Επιστημών 1970-1973. Μεταπτυχιακή Σχολή, Ινστιτούτο Διεθνούς Εργατικού Κινήματος, 1959-1965, προπτυχιακός φοιτητής της Οικονομικής Σχολής που εδρεύει στο κτίριο του Ινστιτούτου Αεροπλοΐας της Μόσχας.

**ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΠΕΙΡΑ:** 1965-1969: Νεότερο Μέλος του Τμήματος Φιλοσοφίας, Ινστιτούτο Εθνικής Οικονομίας Πλένκανοβ. 1973-1976: Μέλος του Ινστιτούτου Διεθνούς Εργατικού Κινήματος της Ακαδημίας Επιστημών της ΕΣΣΔ. 1976-σήμερα: Ανώτερο Μέλος του Ινστιτούτου για τις ΗΠΑ και τον Καναδά της Ρωσικής Ακαδημίας Επιστημών.

**ΤΟΜΕΑΣ ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΗΣ:** Πολιτική Κοινωνιολογία με έμφαση στην αλληλεπίδραση που υπάρχει ανάμεσα σε εθνικές ομάδες και ανάμεσα στις ομολογίες πίστης, την τυπολογία της πολιτικής ηγεσίας, την ιστορία και τη θεωρία του πολιτισμού.

**ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ:** 1990-σήμερα: Τα Προβλήματα που Σχετίζονται με την Ταυτότητα των Εθνικών Ομάδων και των Θρησκευτικών τους Πιστεύω, Ινστιτούτο για τις ΗΠΑ και τον Καναδά της Ακαδημίας Επιστημών. 1985-1990: Τα Μοντέλα της Πολιτικής Ηγεσίας, Ινστιτούτο για τις ΗΠΑ και τον Καναδά. 1980-1985: Ιστοριοεπιστημονικά Προβλήματα σχετικά με την Ανθρωπιστική Γνώση, Ινστιτούτο για τις ΗΠΑ και τον Καναδά. 1976-1980: Μαθηματικά Μοντέλα των Κοινωνικών Διαδικασιών, Ινστιτούτο για τις ΗΠΑ και τον Καναδά. 1969-1976: Συγκριτικές Αναλύσεις των Στατιστικών Απασχόλησης, Ινστιτούτο Διεθνούς Εργατικού Κινήματος.

**ΕΡΕΥΝΕΣ ΠΕΔΙΟΥ:** Πρόγραμμα του 1991 και του 1992: «Η Φυσιογνωμία του Ανατολίτικου Χωριού» Νταγκεστάν. Πρόγραμμα του 1989 σχετικά με τη Μακροζωία, Αμπχαζία.

**ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ, ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ:** 199-σήμερα: Επίκουρος Καθηγητής Κοινωνιολογίας της Θρησκείας στο Ανθρωπιστικό Πανεπιστήμιο του Ρωσικού Κράτους, Μόσχα. 1992-σήμερα: Καθηγητής της Πολιτικής της Εβραϊκής Διασποράς στο Εβραϊκό Πανεπιστήμιο της Μόσχας.

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ/ΒΙΒΛΙΑ:** *Τυπολογία της Αλληλεξάρτησης των ΗΠΑ και των Αναπτυσσόμενων Χωρών*, 1988. *Τα Προβλήματα της Τυπολογίας των Στατιστικών Απασχόλησης*, 1975.

ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΑΡΘΡΑ: «Η Ρωσική Πολιτική Κουλτούρα και οι Προοπτικές του Πολυκομματικού Συστήματος» στο τεύχος *ΗΠΑ: Οικονομία, Πολιτική, Ιδεολογία* 1993, αρ. 1. «Πολιτικά Κινήματα και Κόμματα: Προέλευση και Προοπτική» στο τεύχος *ΗΠΑ: Οικονομία, Πολιτική, Ιδεολογία*, 1993, αρ. 2. «Χαρισματική Ηγεσία: Τα Προβλήματα της Πολιτικής Ηγεσίας», 1993. «Συνεντεύξεις στο Νταγκεστάν», άρθρο που συνέγραψε μαζί με τον Ε. Ρασκόφσκι στο τεύχος *Η Ρωσία και ο Μουσουλμανικός Κόσμος*, 1993, αρ. 1. «Το Αποτέλεσμα της Παραδοσιακής Πολιτιστικής Συζήτησης για τον Σχηματισμό μιας Πολυκεντρικής Εικόνας της Θεμελιώδους Επιστήμης», στο τεύχος *Προσανατολισμός σε Θεωρίες και Υποθέσεις*, 1992. «Ο Ισλαμισμός στο Νταγκεστάν», στο τεύχος *Η Ρωσία και ο Μουσουλμανικός Κόσμος*, 1992, αρ. 6. «Η Μοίρα του Πολιτισμού Σύμφωνα με τη Θρησκευτική Φιλοσοφία του Πολ Τίλιχ» στο τεύχος *Ο Χριστιανός*, 1991, αρ. 3-4.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ: «Ξενοφοβία, Ρατσισμός, Αντισημιτισμός», Μόσχα, 1993. «Διάλογος Ανάμεσα στους Ιουδαίους και στους Χριστιανούς», Άιζενακ, Γερμανία, 1992. «Η Ευρωπαϊκή Σκέψη και η Ευρωπαϊκή Ιδέα», Όλμπορ, Δανία, 1991.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ: 1990-1993: Πρόεδρος, Συμμετοχή της Μόσχας στον Πνευματικό Διάλογο· 1995: Πρόεδρος του Τμήματος Νέων Θρησκειών της Επιτροπής Συνεργασίας με Θρησκευτικές Οργανώσεις του Γραφείου του Ρώσου Προέδρου.